

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่๒) พ.ศ.๒๕๔๕

(ฉบับภาษาไทย - อังกฤษ)

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

National Education Act B.E. 2542 (1999)

And Amendments (Second National Education Act B.E. 2545 (2002)

> Office of the Education Council Ministry of Education Kingdom of Thailand

สิ่งพิมพ์ สกศ. อันดับที่ ๔๐/๒๕๕๒ ISBN : 978-974-559-743-3

Mall

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(ฉบับภาษาไทย-อังกฤษ)

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

สารบัญ

	หน้า
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒	9
หมวด ๑ บททั่วไป	દ
หมวด 🖢 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา	തെ
หมวด ๓ ระบบการศึกษา	ගෙ
หมวด ๔ แนวการจัดการศึกษา	්මයී
หมวด ๕ การบริหารและการจัดการศึกษา	നേര്
ส่วนที่ ๑ การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ	ගයී
ส่วนที่ 🖢 การบริหารและการจัดการศึกษา	ල න
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
ส่วนที่ ๓ การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชน	ී ග
ห <mark>มวด ๖ มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา</mark>	œී හ <u>)</u>
หมวด ๗ ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา	ာ စ
หมวด ๘ ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา	5 द
หมวด ธ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	ෆ) ග
บทเฉพาะกาล	ග) ග)

Contents

			Page
National Education Ac	t B.E.	2542 (1999)	2
Chapter 1	General Provisions:		
	Objecti	ives and Principles	
Chapter 2	Educational Rights and Duties		
Chapter 3	Educational System		
Chapter 4	National Education Guidelines		
Chapter 5	Educational Administration and		
	Management		
	Part 1	Educational Administration	36
		and Management by the State	
	Part 2	Educational Administration	52
		and Management by Local	
		Administration Organizations	
	Part 3	Educational Administration	54
		and Management by the Private	
		Sector	
Chapter 6	Educat	ional Standards and Quality	58
	Assura	nce	
Chapter 7	Teache	ers, Faculty Staff, and	62
	Educat	ion Personnel	
Chapter 8	apter 8 Resources and Investment for		66
	Educat	ion	
Chapter 9	Techno	ologies for Education	74
Transitory Provisions			78

พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัด
สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒៩ ประกอบกับ มาตรา ๕๐
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดย
อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยืนยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

National Education Act B.E. 2542 (1999)

BHUMIBOL ADULYADEJ REX

Enacted on the 14th Day of August B.E. 2542; Being the 54th Year of the Present Reign.

Phrabat Somdet Phra Paramintharamaha Bhumibol Adulyadej is graciously pleased to proclaim that the promulgation of a National Education Act is deemed necessary.

This Act includes certain provisions having implications on restriction of a person's rights and liberties. Sections 29 and 50 of the Constitution of the Kingdom of Thailand authorize such restriction by virtue of the provisions of specific laws.

His Majesty, therefore, granted his royal assent for the promulgation of the National Education Act in accord with the recommendation and consent of the National Assembly as follows:

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรคาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นในส่วนที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่ง ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"การศึกษา" หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญ งอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทาง วิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

"ก<mark>ารศึกษาขั้นพื้นฐา</mark>น" หมายความว่า การศึกษาก่อนระดับ อุดมศึกษา

"การศึกษาตลอดชีวิต" หมายความว่า การศึกษาที่เกิดจาก การผสมผสานระหว่างการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อ เนื่องตลอดชีวิต Section 1 This Act shall be called the "National Education Act B.E.2542"

Section 2 This Act shall be in force as of the day after its promulgation in the Government Gazette.

Section 3 All existing statutory provisions, rules, regulations, codes of practice, announcements, and orders relating to those promulgated in this Act or contrary to or inconsistent with the provisions in this Act shall be annulled and henceforth replaced by those in this Act.

Section 4 In this Act,

"Education" means the learning process for personal and social development through imparting of knowledge; practice; training; transmission of culture; enhancement of academic progress; building a body of knowledge by creating a learning environment and society with factors available conducive to continuous lifelong learning.

"Basic education" means education provided before the level of higher education.

"Lifelong education" means education resulting from integration of formal, non-formal, and informal education so as to create ability for continuous lifelong development of quality of life.

"สถานศึกษา" หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียน วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชน ที่มีอำนาจหน้าที่หรือมี วัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

"สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน" หมายความว่า สถานศึกษาที่จัดการ ศึกษาขั้นพื้นฐาน

"มาตรฐานการศึกษา" หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับ คุณลักษณะ คุณภาพ ที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้น ในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับ การส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผลและการ ประกันคุณภาพทางการศึกษา

"การประกันคุณภาพภายใน" หมายความว่า การประเมินผล และการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาน ศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นเอง หรือ โดยหน่วยงาน ต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น

"การประกันคุณภาพภายนอก" หมายความว่า การประเมินผล และการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาน ศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง เพื่อเป็นการประกันคุณภาพและให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาของสถานศึกษา

"Educational institutions" means early childhood development institutions, schools, learning centres, colleges, institutes, universities, educational agencies, or other state or private bodies with powers and duties or aims of providing education.

"Basic education institutions" means those providing basic education.

"Educational standards" means specifications of educational characteristics, quality desired, and proficiency required of all educational institutions. They serve as means for equivalency for purposes of enhancement and monitoring, checking, evaluation, and quality assurance in the field of education.

"Internal quality assurance" means assessment and monitoring of the educational quality and standards of the institutions from within. Such assessment and monitoring are carried out by personnel of the institutions concerned or by parent bodies with jurisdiction over these institutions.

"External quality assurance" means assessment and monitoring of the educational quality and standards of the institutions from outside. Such assessment and monitoring are to be carried out by the Office for National Education Standards and Quality Assessment or by persons or external agencies certified by the Office. Such measures ensure the quality desired and further development of educational quality and standards of these institutions.

"ผู้สอน" หมายความว่า ครูและคณาจารย์ในสถานศึกษา ระดับต่าง ๆ

"ครู" หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทาง ด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการ ต่างๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

"คณาจารย์" หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้าน การสอนและการวิจัยในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาของ รัฐและเอกชน

"ผู้บริหารสถานศึกษา" หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับ ผิดชอบการบริหารสถานศึกษาแต่ละแห่ง ทั้งของรัฐและเอกชน

"ผ<mark>ู้บริหารการศึ</mark>กษา" หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิด ชอบการบริหารการศึกษานอกสถานศึกษาตั้งแต่ระดับเขตพื้นที่การ ศึกษาขึ้นไป

"บุคลากรทางการศึกษา" หมายความว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา รวมทั้งผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้ บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ

"กระทรวง" * หมายความว่า กระทรวงศึกษาธิการ

Instructors" means teachers and faculty staff of educational institutions at different levels.

"Teachers" means professional personnel with major responsibilities for learning and teaching and encouragement of learning among learners through various methods in both state and private educational institutions.

"Faculty staff" means personnel with major responsibilities for teaching and research in state and private educational institutions at the degree level.

"Educational institution administrators" means professional personnel responsible for administering each state and private educational institution.

"Educational administrators" means professional personnel responsible for educational administration outside educational institutions. Their responsibilities cover the level of educational service area and above.

"Educational personnel" means educational institution administrators, educational administrators as well as supporting personnel providing services or whose responsibilities relate to teaching-learning process, supervision, and educational administration in the different institutions.

"Ministry" * means the Ministry of Education.

^{*} บทนิยาม ความเดิมถูกยกเลิก โดยมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน

^{*}The original definition in section 4 was annulled by section 3 of the Second National Education Act B.E. 2545 (2002) and replaced by the above provision.

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ * ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และ ประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑ บททั่วไป ความมุ่ง<mark>หมายและหลักกา</mark>ร

มาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็น มนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการคำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีความสุข "Minister" means the Minister who shall oversee the application of this Act.

Section 5 * The Minister of Education shall oversee the application of this Act and shall be authorized to formulate ministerial rules, regulations, and announcements related to its application.

Following their proclamation in the Government Gazette, the ministerial rules, regulations, and announcements shall enter into force.

Chapter 1

General Provisions:

Objectives and Principles

Section 6 Education shall aim at the full development of the Thai people in all aspects: physical and mental health; intellect; knowledge; morality; integrity; and desirable way of life so as to be able to live in harmony with other people.

^{*} มาตรา ๕ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความที่พิมพ์ใว้แทน

^{*} The original section 5 was annulled by section 4 of the Second National Education Act B.E. 2545 (2002) and replaced by the above provision.

มาตรา ๗ ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ ถูกต้อง เกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสริภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม และของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถ ในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และ เรียบรั้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

ื่<mark>มาตรา ๘ การจัดการศึกษาให้ยึดหลัก</mark>ดังนี้

- (๑) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน
- (๒) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
- (๓) การพัฒนาสาระและกระบวนการการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่าง ต่อเนื่อง

มาตรา ธ การจัดระบบ โครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลักดังนี้

- (๑) มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ
- (๒) มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Section 7 The learning process shall aim at inculcating sound awareness of politics and democratic system of government under a constitutional monarchy; ability to protect and promote their rights, responsibilities, freedom, respect of the rule of law, equality, and human dignity; pride in Thai identity; ability to protect public and national interests; promotion of religion, art, national culture, sports, local wisdom, Thai wisdom and universal knowledge; inculcating ability to preserve natural resources and the environment; ability to earn a living; self-reliance; creativity; and acquiring thirst for knowledge and capability of self-learning on a continuous basis

Section 8 Educational provision shall be based on the following principles:

- (1) Lifelong education for all;
- (2) All segments of society participating in the provision of education;
- (3) Continuous development of the bodies of knowledge and learning processes.

Section 9 In organizing the system, structure, and process of education, the following principles shall be observed:

- (1) Unity in policy and diversity in implementation;
- (2) Decentralization of authority to educational service areas, educational institutions, and local administration organizations;

- (๓) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกัน คุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา
- (๔) มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และ บุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทาง การศึกษาอย่างต่อเนื่อง
 - (๕) ระคมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา
- (b) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

หมวด ๒ สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา

มาตรา ๑๐ การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาส เสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อย<mark>กว่าสิบสอ</mark>งปีที่รัฐ ต้องจัดให้อย่าง<mark>ทั่วถึ</mark>งและม<mark>ีคุณภา</mark>พโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมี ร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคล ซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือ ไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาส ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ

- (3)Setting of educational standards and implementing system of quality assurance for all levels and all types of education;
- Raising the professional standards of teachers, faculty (4)staff, and educational personnel, who shall be developed on a continuous basis;
- Mobilization of resources from different sources or (5)provision of education;
- (6)Partnerships with individuals, families, communities, community organizations, local administration organizations, private persons, private organizations, professional bodies, religious institutions, enterprises, and other social institutions.

Chapter 2

Educational Rights and Duties

Section 10 In the provision of education, all individuals shall have equal rights and opportunities to receive basic education provided by the State for the duration of at least 12 years. Such education, provided on a nationwide basis, shall be of quality and free of charge.

Persons with physical, mental, intellectual, emotional, social, communication, and learning deficiencies; those with physical disabilities; or the cripples; or those unable to support themselves; or those destitute or disadvantaged; shall have the rights and opportunities to receive basic education specially provided.

การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิด หรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิ ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใด ทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้อง จัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

มาตรา ๑๑ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือ บุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลได้รับการศึกษาภาคบังคับตามมาตรา ๑๗ และ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องตลอดจนให้ได้รับการศึกษานอกเหนือจาก การศึกษาภาคบังคับ ตามความพร้อมของครอบครัว

มาตรา ๑๒ นอกเหนือจากรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ให้บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการ จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ บิคา มารคา หรือผู้ปกครองมีสิทธิได้รับสิทธิ ประโยชน์ คังต่อไปนี้

(๑) การสนับสนุนจากรัฐ ให้มีความรู้ความสามารถในการอบรม เลี้ยงดู และการให้การศึกษาแก่บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความูดูแล

(๒) เงินอุคหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของ บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลที่ครอบครัวจัดให้ ทั้งนี้ ตามที่ กฎหมายกำหนด Education for the disabled in the second paragraph shall be provided free of charge at birth or at first diagnosis. These persons shall have the right to access the facilities, media, services, and other forms of educational aid in conformity with the criteria and procedures stipulated in the ministerial regulations.

Education for specially gifted persons shall be provided in appropriate forms in accord with their competencies.

Section 11 Parents or guardians shall arrange for their children or those under their care to receive compulsory education as provided by section 17 and as provided by relevant laws, as well as further education according to the families' capabilities.

Section 12 Other than the State, private persons and local administration organizations, individuals, families, community organizations, private organizations, professional bodies, religious institutions, enterprises, and other social institutions shall have the right to provide basic education as prescribed in the ministerial regulations.

Section 13 Parents or guardians shall be entitled to the following benefits:

- (1) State support for knowledge and competencies in bringing up and providing education for their children or those under their care;
- (2) State grants for the provision of basic education by the families for the children or those under their care as provided by the law;

(๑) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษา ตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๑๔ บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กร เอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และ สถาบันสังคมอื่น ซึ่งสนับสนุนหรือจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสิทธิ ได้รับสิทธิประโยชน์ตามควรแก่กรณี คังต่อไปนี้

- (๑) การสนับสนุนจากรัฐให้มีความรู้ความสามารถในการ อบรมเลี้ยงดูบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลรับผิดชอบ
- (๒) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามที่กฎหมายกำหนด
- (๑) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษา ตามที่กฎหมายกำหนด

หมวด ๓

ระบบการศึกษา

มาตรา ๑๕ การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาใน ระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัชยาศัย (3) Tax rebates or exemptions for educational expenditures as provided by the law.

Section 14 Individuals, families, communities, community organizations, private organizations, professional bodies, enterprises, and other social institutions, which support or provide basic education, shall be entitled to the following benefits as appropriate:

- (1) State support for knowledge and competencies in bringing up those under their care;
- (2) State support for the provision of basic education as provided by the law;
- (3) Tax rebates or exemptions for educational expenditures as provided by the law.

Chapter 3

Educational System

Section 15 There shall be three types of education: formal, non-formal, and informal.

- (๑) การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน
- (๒) การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นใน การกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของ การศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนใขสำคัญของการสำเร็จ การศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้อง กับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม
- (๓) การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาส โดย ศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อ หรือแหล่ง ความรู้อื่น ๆ

สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้ง
สามรูปแบบก็ได้

ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่าง รูปแบบเดียวกันหรือต่างรูปแบบได้ ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจาก สถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบ ตามอัชยาศัย การฝึกอาชีพ หรือจากประสบการณ์การทำงาน

มาตรา ๑๖ การศึกษาในระบบมีสองระดับ คือ การศึกษาขั้น พื้นฐาน และการศึกษาระดับอุคมศึกษา

- (1) Formal education shall specify the aims, methods, curricula, duration, assessment, and evaluation conditional to its completion.
- (2) Non-formal education shall have flexibility in determining the aims, modalities, management procedures, duration, assessment and evaluation conditional to its completion. The contents and curricula for non-formal education shall be appropriate, respond to the requirements, and meet the needs of individual groups of learners.
- (3) Informal education shall enable learners to learn by themselves according to their interests, potentialities, readiness and opportunities available from individuals, society, environment, media, or other sources of knowledge.

Educational institutions are authorized to provide any one or all of the three types of education.

Credits accumulated by learners shall be transferable within the same type or between different types of education, regardless of whether the credits have been accumulated from the same or from different educational institutions, including learning from non-formal or informal education, vocational training, or from work experience.

Section 16 Formal education is divided into two levels: basic education and higher education.

การศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วย การศึกษาซึ่งจัดไม่น้อยกว่า สิบสองปีก่อนระดับอุดมศึกษา การแบ่งระดับและประเภทของการ ศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำ กว่าปริญญา และระดับปริญญา

การแบ่งระดับหรือการเทียบระดับการศึกษานอกระบบหรือ การศึกษาตามอัธยาศัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ให้มีการศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้าปี โดยให้เด็กซึ่ง มีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ด เข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้า ปีที่สิบหก เว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับ หลักเกณฑ์ และวิธีการนับอายุให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ การจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้จัดในสถานศึกษา ดังต่อไปนี้

- (๑) สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ได้แก่ ศูนย์เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนา เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเกณฑ์ของสถาบันศาสนา ศูนย์บริการ ช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กพิการและเด็กซึ่งมีความต้องการพิเศษ หรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เรียกชื่ออย่างอื่น
- (๒) <mark>โรงเรียน</mark> ได้แก่ โรงเรียนของรัฐ โรงเรียนเอกชน และ โรงเรียนที่สังกัดสถาบันพุทธศาสนาหรือศาสนาอื่น

Basic education is that provided for 12 years before higher education. Differentiation of the levels and types of basic education shall be as prescribed in the ministerial regulations.

Higher education is divided into two levels: lower-thandegree level and degree level.

Differentiation or equivalence of the various levels of non-formal or informal education shall be as stipulated in the ministerial regulations.

Section 17 Compulsory education shall be for nine years, requiring children aged seven to enrol in basic education institutions until the age of 16 with the exception of those who have already completed grade 9. Criteria and methods of calculating children's age shall be as stipulated in the ministerial regulations.

Section 18 Early childhood and basic education shall be provided in the following institutions:

- (1) Early childhood development institutions, namely: childcare centres; child development centres; preschool child development centres of religious institutions; initial care centres for disabled children or those with special needs, or early childhood development centresunder other names.
- (2) Schools, namely: state schools, private schools, and those under jurisdiction of Buddhist, or other religious institutions.

(๑) สูนย์การเรียน ได้แก่ สถานที่เรียนที่หน่วยงานจัดการศึกษา นอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถาน ประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์ และสถาบันสังคมอื่นเป็นผู้จัด

มาตรา ๑๕ การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้จัดในมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งนี้ให้ เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วย การจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๐ การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัด ในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการหรือ โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ทั้งนี้ให้ เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 🔊 กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ และ หน่วยงาน อื่นของรัฐ อาจจัดการศึกษาเฉพาะทางตามความต้องการและความ ชำนาญของหน่วยงานนั้นได้ โดยคำนึงถึงนโยบายและมาตรฐานการ ศึกษาของชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน กฎกระทรวง

(3) Learning centres, namely: those organized by nonformal education agencies; individuals; families;
communities; community organizations; local
administration organizations; private organizations;
professional bodies; religious institutions; enterprises; hospitals; medical institutions; welfare
institutes; and other social institutions.

Section 19 Higher education shall be provided in universities, institutes, colleges, or those under other names in accord with the laws on higher education institutions, those on the establishment of such institutions and other relevant laws.

Section 20 Vocational education and occupational training shall be provided in educational institutions belonging to the State or the private sector, enterprises, or those organized through co-operation of educational institutions and enterprises, in accord with the Vocational Education Act and relevant laws.

Section 21 Ministries, bureaus, departments, state enterprises, and other state agencies shall be authorized to provide specialized education in accord with their needs and expertise, bearing in mind the national education policy and standards. The criteria, methods, and conditions as stipulated in the ministerial regulations shall be observed.

หมวด ๔

แนวการจัดการศึกษา

มาตรา ๒๒ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความ สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตาม ธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา ๒๓ การจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบการศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ กุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของ แต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

(๑) ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเองและ ความสัมพันธ์ของตนเองกับ สังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้ เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทยและระบบการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ความรู้ และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้ง ความ รู้ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ ประโยชย์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

Chapter 4

National Education Guidelines

Section 22 Education shall be based on the principle that all learners are capable of learning and self-development, and are regarded as being most important. The teaching-learning process shall aim at enabling the learners to develop themselves at their own pace and to the best of their potentiality.

Section 23 Education through formal, non-formal, and informal approaches shall give emphases to knowledge, morality, learning process, and integration of the following, depending on the appropriateness of each level of education:

- (1) Knowledge about oneself and the relationship between oneself and society, namely: family, community, nation, and world community; as well as knowledge about the historical development of the Thai society and matters relating to politics and democratic system of government under a constitutional monarchy;
- (2) Scientific and technological knowledge and skills, as well as knowledge, understanding and experience in management, conservation, and utilization of natural resources and the environment in a balanced and sustainable manner;

(๓) ค<mark>วามรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม</mark> การกีฬา ภูมิปัญญาไทยและการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา

(๔) ความรู้ และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เน้นการใช้ ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

(๕) ความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและการคำรงชีวิต อย่างมีความสุข

มาตรา ๒๔ การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องคำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) จัดเนื้อหาสาระ และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
- (๒) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญ สถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
- (๓) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึก การปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
- (๔) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมคุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา
- (๕) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพ แวคล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะควกเพื่อให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่ง ของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ ไปพร้อมกัน จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ

- (3) Knowledge about religion, art, culture, sports, Thai wisdom, and the application of wisdom;
- (4) Knowledge and skills in mathematics and languages, with emphasis on proper use of the Thai language;
- (5) Knowledge and skills in pursuing one's career and capability of leading a happy life.

Section 24 In organizing the learning process, educational institutions and agencies concerned shall:

- (1) provide substance and arrange activities in line with the learners' interests and aptitudes, bearing in mind individual differences;
- (2) provide training in thinking process, management, how to face various situations and application of knowledge for obviating and solving problems;
- (3) organize activities for learners to draw from authentic experience; drill in practical work for complete mastery; enable learners to think critically and acquire the reading habit and continuous thirst for knowledge;
- (4) achieve, in all subjects, a balanced integration of subject matter, integrity, values, and desirable attributes;
- enable instructors to create the ambiance, environment, instructional media, and facilities for learners to learn and be all-round persons, able to benefit from research as part of the learning process. In so doing, both learners and teachers may learn together from different types of teaching-learning media and other sources of knowledge;

(๖) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสาน ความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วม กันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

มาตรา ๒๕ รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงาน และการจัดตั้ง แหล่ง การเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยาน วิทยา ศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬา และนันทนาการ แหล่งข้อมูลและ แหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๒๖ ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณา จากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอน ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา

ให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการ เข้าศึกษาต่อ และให้นำผลการประเมินผู้เรียนตามวรรคหนึ่งมาใช้ ประกอบการพิจารณาด้วย

มาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็น พลเมืองที่ดีของชาติ การคำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจน เพื่อการศึกษาต่อ (6) enable individuals to learn at all times and in all places.

Co-operation with parents, guardians, and all parties concerned in the community shall be sought to develop jointly the learners in accord with their potentiality.

Section 25 The State shall promote the running and establishment, in sufficient number and with efficient functioning, of all types of lifelong learning sources, namely: public libraries, museums, art galleries, zoological gardens, public parks, botanical gardens, science and technology parks, sport and recreation centres, data bases, and other sources of learning.

Section 26 Educational institutions shall assess learners' performance through observation of their development; personal conduct; learning behaviour; participation in activities and results of the tests accompanying the teaching-learning process commensurate with the different levels and types of education.

Educational institutions shall use a variety of methods for providing opportunities for further education and shall also take into consideration results of the assessment of the learners' performance referred to in the first paragraph.

Section 27 The Basic Education Commission shall prescribe core curricula for basic education for purposes of preserving Thai identity; good citizenship; desirable way of life; livelihood; as well as for further education.

ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตาม วัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชน และสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็น สมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

มาตรา ๒๘ หลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ รวมทั้งหลักสูตร การศึกษาสำหรับบุคคลตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละ ระดับโดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและ ศักยภาพ

สาระของหลักสูตร ทั้งที่เป็นวิชาการและวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนา คนให้มีความสมคุลทั้งค้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม

สำหรับหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา นอกจาก กุณลักษณะในวรรคหนึ่ง และวรรคสองแล้ว ยังมีความมุ่งหมายเฉพาะ ที่จะพัฒนาวิชาการ วิชาชีพชั้นสูงและการค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาองค์ ความรู้และพัฒนาสังคม In accord with the objectives in the first paragraph, basic education institutions shall be responsible for prescribing curricular substance relating to needs of the community and the society, local wisdom and attributes of desirable members of the family, community, society, and nation.

Section 28 Curricula at all levels of education and those for the persons referred to in the second, third, and fourth paragraphs of section 10 shall be diversified and commensurate with each level, with the aim of improving the quality of life suitable for each individual's age and potentiality.

The substance of the curricula, both academic and professional, shall aim at human development with desirable balance regarding knowledge, critical thinking, capability, virtue and social responsibility.

Apart from the characteristics referred to in the first and second paragraphs, higher education curricula shall emphasize academic development, with priority given to higher professions and research for development of the bodies of knowledge and society.

มาตรา ๒๕ ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กร วิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริม ความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อ ให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้ สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการ สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาระหว่างชุมชน

มาตรา ๑๐ ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่ มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนา การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา Section 29 Educational institutions in co-operation with individuals, families, communities, community organizations, local administration organizations, private persons, private organizations, professional bodies, religious institutions, enterprises, and other social institutions shall contribute to strengthening the communities by encouraging learning in the communities themselves. Thus communities will be capable of providing education and training; searching for knowledge, data, and information; and be able to benefit from local wisdom and other sources of learning for community development in keeping with their requirements and needs; and identification of ways of promoting exchanges of development experience among communities.

Section 30 Educational institutions shall develop effective learning processes. In so doing, they shall also encourage instructors to carry out research for developing suitable learning for learners at different levels of education.

of round

หมวด ๕

การบริหารและการจัดการศึกษา

ส่<mark>วนที่</mark> ๑ การบริห<mark>ารและการจัดการศึ</mark>กษาของรัฐ

มาตรา ๓๑* กระทรวงมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและ กำกับดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท กำหนดนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษา สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา ส่งเสริม และประสานงานการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬาเพื่อการ ศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการ ศึกษาและราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ ของกระทรวงหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวง

Chapter 5

Educational Administration and Management

Part 1

Educational Administration and Management by the State

Section 31 * The Ministry shall have the powers and duties for promoting and overseeing all levels and types of education; formulation of educational policies, plans and standards; mobilization of resources for education; promotion and coordination of affairs related to religion, art, culture and sport for education; as well as monitoring and evaluation of results in the provision of education and the discharge of other official functions mandated by the law to be under the powers and duties of the Ministry or the agencies under the jurisdiction of the Ministry.

^{*}มาตรา ๓๑ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน

The original section 31 was annulled by section 5 of the Second National Education Act B.E. 2545 (2002) and replaced by the above provision.

มาตรา ๑๒ * การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงให้มี องค์กรหลักที่เป็นคณะบุคคลในรูปสภาหรือในรูปคณะกรรมการ จำนวนสื่องค์กรได้แก่ สภาการศึกษา คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา และคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อ พิจารณาให้ความเห็น หรือให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรี หรือ คณะรัฐมนตรี และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๓๓ ** สภาการศึกษา มีหน้าที่

- (๑) พิจารณาเสนอแผนการศึกษาแห่งชาติที่บูรณาการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และกีฬากับการศึกษาทุกระดับ
- (๒) พิจารณาเสนอนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษา เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนตาม(๑)

Section 32 * Regarding the administrative organization of the Ministry, there shall be four main pillars in the form of groups of individuals called a "council" or a "commission" as the case may be. These are: the National Education Council; Commission of Basic Education; Commission of Vocational Education; and Commission of Higher Education. They shall be responsible for providing views or advice to the Minister or the Council of Ministers and shall have other powers and duties as provided by the law.

Section 33 **the National Education Council shall be responsible for:

- (1) Proposing the National Scheme of Education which integrates religion, art, culture, and sports into all levels of education;
- (2) Proposing educational policies, plans and standards for implementation in accord with the National Scheme of Education in (1);

^{*} มาตรา ๑๒ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา๕ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน

^{**} มาตรา๓๓ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ และให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน

^{*} The original section 32 was annulled by section 5 of the Second National Education Act B.E. 2545 (2002) and replaced by the above provision.

^{**} The original section 33 was annulled by section 5 of the Second National Education Act B.E.2545 (2002) and replaced by the above provision.

- (๑) พิจารณาเสนอนโยบายและแผนในการสนับสนุนทรัพยากร เพื่อการศึกษา
 - (৫) ดำเนินการประเมินผลการจัดการศึกษาตาม (๑)
- (๕) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำเกี่ยวกับกฎหมายและกฎ กระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

การเสนอนโยบาย แผนการศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานการ ศึกษา ให้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี

ให้คณะกรรมการสภาการศึกษา ประกอบด้วย รัฐมนตรีเป็น ประชาน กรรมการโดยตำแหน่งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กร เอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรวิชาชีพ พระภิกษุซึ่งเป็นผู้แทนคณะสงฆ์ ผู้แทนคณะกรรมการกลางอิสลาม แห่งประเทศไทย ผู้แทนองค์กรศาสนาอื่น และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนกรรมการประเภทอื่นรวมกัน

ให้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา เป็นนิติบุคคล และให้ เลขาธิการสภาเป็นกรรมการและเลขานุการ

จำนวนกรรมการ กุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกกรรมการ วาระการคำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

- (3) Proposing policies and plans for mobilization of resources for education;
- (4) Evaluation of provision of education as stipulated in (1); and
- (5) Providing opinions or advice on various laws and ministerial regulations as stipulated in this Act.

The policies, the National Scheme of Education and the educational standards shall be submitted to the Council of Ministers.

The Education Council shall be comprised of the Minister as Chairman; ex - officio members from the various agencies concerned; representatives of private, local administration, professional organizations; Buddhist monks representing the Sangha, representatives of the Central Islamic Committee of Thailand; representatives of other religious organizations; and scholars whose total number shall not be less than that of all other categories combined.

Office of the National Education Council shall be a legal entity with its Secretary-General serving as member and secretary.

The number of members of the Council, their qualifications, criteria, nomination procedures, selection method, term and termination of office shall be as prescribed by the law.

มาตรา ๓๔ * คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่ พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ ที่สอดคล้อง กับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผน การศึกษาแห่งชาติ การส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐ และเอกชน การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล การจัดการอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ

คณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผน พัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการ จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความ เป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญา ตามกฎหมาย ว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง Section 34*The Commission of Basic Education shall be responsible for proposing policies, development plans, standards, and core curricula for basic education in line with the National Economic and Social Development Plan and the National Scheme of Education; mobilization of resources; monitoring; inspection; and evaluation of the provision of basic education.

The Commission of Vocational Education shall be responsible for proposing policies, development plans, standards and core curricula for all levels of vocational education, which meet the needs specified in the National Economic and Social Development Plan and the National Scheme of Education; promoting co-ordination of provision of vocational education by the State and the private sector; mobilization of resources; monitoring; inspection; and evaluation of the provision of vocational education, taking into consideration the quality and professional excellence.

The Commission of Higher Education shall be responsible higher education in line with the needs specified in the National Economic and Social Development Plan and the National Scheme of Education; mobilization of resources; monitoring; inspection; and evaluation of the provision of higher education, taking into consideration academic freedom and excellence of degree-level institutions in accord with the laws on the establishment of such institutions and other relevant laws.

^{*} มาตรา ๓๔ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน

The original section 34 was annulled by section 5 of the Second National Education Act B.E. 2545 (2002) and replaced by the above provision.

มาตรา ๓๕ องค์ประกอบของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๔ ประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทน องค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรวิชาชีพ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนกรรมการประเภทอื่น รวมกัน

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือก ประธานกรรมการและกรรมการ วาระการคำรงตำแหน่งและการพ้นจาก ตำแหน่งของคณะกรรมการแต่ละคณะ ให้เป็นไปตามที่ กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความแตกต่างของกิจการในความรับผิดชอบของคณะ กรรมการแต่ละคณะด้วย

ให้สำนักงานคณะกรรมการตามมาตรา ๑๔ เป็นนิติบุคคล และ ให้เลขาธิการของแต่ละสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการของ คณะกรรมการ

มาตรา ๑๖ ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญา เป็นนิติบุคคล และอาจจัดเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับ ของรัฐ ยกเว้นสถานศึกษาเฉพาะทางตามมาตรา ๒๑ **Section 35** The Commissions referred to in section 34 shall be comprised of: ex-officio members from various agencies concerned; representatives of private, local administration, professional organizations; and scholars whose total number shall not be less than that of all other categories combined.

The number of members of the Commissions, their qualaification, criteria, nomination procedures, method of selecting chairpersons and members, terms and termination of office of each Commission shall be as provided by the law with due consideration to different functions under the responsibilities of each Commission.

The Secretariats of the Commissions referred to in section 34 shall be legal entities and the Secretary-General of each commission shall serve as member and secretary of the Commission.

Section 36 The state educational institutions providing education at the degree level shall be legal entities and enjoy the status of government or state-supervised agencies with the exception of those providing specialized education referred to in section 21.

ให้สถานศึกษาดังกล่าวดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถ พัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ

มาตรา ๓๓ การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึด เขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึงปริมาณสถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา

ในกรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจบริหารและจัดการได้ตาม วรรคหนึ่ง กระทรวงอาจจัดให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐานดังต่อไปนี้เพื่อเสริม การบริหารและการจัดการของเขตพื้นที่การศึกษาก็ได้

(๑) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่อง ทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ

(๒) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดในรูปแบบการศึกษานอก ระบบหรือการศึกษาตามอัชยาศัย

(๓) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความสามารถ พิเศษ

* มาตรา ๑๓ ความเคิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน The above institutions shall enjoy autonomy; be able to develop their own system of administration and management; have flexibility, academic freedom and be under supervision of the councils of the institutions in accord with the foundation acts of the respective institutions.

Section 37 * The administration and management of basic education shall be based on the educational service areas, taking into consideration the number of educational institutions, the number of population and cultural background as the main criteria as well as other appropriate conditions, with the exception of the provision of basic education stipulated in the vocational education legislations.

In cases where the educational service areas cannot implement the provision in the above clause, the Ministry can supplement the administration and management of basic education in the educational service areas through the following measures:

- (1) Provision of basic education for persons with physical, mental, intellectual, emotional, social, communication and learning deficiencies or physical disabilities; or the cripples;
- (2) Provision of basic education given non-formally or informally;
- (3) Provision of basic education for gifted persons; and

^{*} The original section 37 was annulled and replaced by section 6 of the Second National Education Act B.E. 2545 (2002) and replaced by the above provision.

(๔) การจัดการศึกษาทางไกล และการจัดการศึกษาที่ให้บริการ ในหลายเขตพื้นที่การศึกษา

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศ ในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตพื้นที่การศึกษา

มาตรา ๓๘* ในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ให้มีคณะกรรมการและ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล จัดตั้ง ยุบ รวม หรือเลิกสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษา ประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษา ประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการ ศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมและ สนับสนุนการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กร เอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบัน สังคมอื่นที่จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา

คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประกอบด้วย ผู้แทนองค์กร ชุมชน ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทน สมาคมผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบวิชาชีพบริหาร การศึกษา ผู้แทนสมาคมผู้ปกครองและครู และผู้ทรงคุณวุฒิค้านการ ศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม (4) Provision of long-distance education and education covering several educational service areas.

The Minister, on the advice of the National Education Council shall be authorized to announce designation of educational service areas in the Government Gazette.

Section 38 *In each educational service area, there shall be an Area Committee and its Office, which shall have the powers and duties for establishing, dissolving, amalgamating or discontinuing educational institutions at the basic level in the educational service area; promotion and support for private educational institutions in the educational service area; co- ordination and support for local administration organizations so as to be able to provide education in accord with the educational enterprises, and other social institutions offering a variety of education in the area.

The Area Committee shall be comprised of representatives of community, private, and local administration organizations; teacher associations; educational administrator associations; parent-teacher associations; religious leaders; and scholars in education, religion, art, and culture.

^{*} มาตรา ๓๘ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน

The original section 38 was annulled by section 6 of the Second National Education Act B.E. 2545 (2002) and replaced by the above provision

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือก ประธานกรรมการและกรรมการ วาระการคำรงตำแหน่ง และ การพ้น จากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกูฎกระทรวง

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นกรรมการ และเลขานุการของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา

มาตรา ๓๕ * ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการ จัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และ การบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง

หลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๐ ** ให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา และสถานศึกษาอาชีวศึกษา ของแต่ละสถานศึกษาเพื่อทำหน้าที่กำกับและส่งเสริมสนับสนุนกิจการ ของสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทน องค์กรชุ้มชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศึษย์เก่าของสถานศึกษา ผู้แทนพระภิกษุสงฆ์และหรือผู้แทนองค์กรศาสนาอื่นในพื้นที่ และผู้ทรงคุณวุฒิ

The number of the committee members, their qualifications, criteria, nomination procedures, selection of the chairperson and members, and terms and termination of office shall be as stipulated in the ministerial regulations.

The Director of the Educational Service Area Office shall serve as member and secretary of the Area Committee.

Section 39 * The Ministry shall decentralize powers in educational administration and management regarding academic matters, budget, personnel and general affairs administration directly to the Committees and Offices of the educational service areas and the educational institutions in the areas.

Criteria and procedures for such decentralization shall be as stipulated in the ministerial regulations.

Section 40 ** In each institution providing basic education, that at lower-than-degree level, and vocational education, there shall be a board supervising and supporting the management of the institution. The board shall be comprised of representatives of parents; those of teachers, community and local administration organizations, alumni of the institution, Buddhist monks and those of other religious institutions in the area, and scholars.

^{*} มาตรา ๓๕ ความเคิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน

^{**} มาตรา ๔๐ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน

^{*}The original section 39 was annulled by section 6 of the Second National Education Act

B.E. 2545 (2002) and replaced by the above provision.

^{**} The original section 40 was annulled by section 6 of the Second National Education Act B.E. 2545 (2002) and replaced by the above provision.

สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา และสถานศึกษา อาชีวศึกษาอาจมีกรรมการเพิ่มขึ้นได้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือก ประธานกรรมการและกรรมการ วาระการคำรงตำแหน่ง และการพ้น จากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะ กรรมการสถานศึกษา

ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่สถานศึกษาตามมาตรา ๑๘ (๑) และ (๑)

ส่วนที่ ๒ การบริหารและการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วน<mark>ท้อ</mark>งถิ่น

มาตรา ๔๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาใน ระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสม และ ความต้องการภายในท้องถิ่น Educational institutions providing higher education at lower-thandegree level and vocational education may have additional board members as provided by the law.

The number of board members, their qualifications, criteria, nomination procedure, selection of chairperson and members of the board, term and termination of office shall be as stipulated in the ministerial regulations.

The director of the educational institution shall serve as member and secretary of its board.

Provisions in this section shall not be applicable to the educational institutions referred to in section 18 (1) and (3).

Part 2

Educational Administration and Management by Local Administration Organizations

Section 41 Local administration organizations shall have the right to provide education at any or all levels of education in accord with readiness, suitability and requirements of the local areas.

มาตรา ๔๒ ให้กระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมิน ความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ มีหน้าที่ในการประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการศึกษา สอดคล้องกับนโยบายและได้มาตรฐานการ ศึกษา รวมทั้งการเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนการจัด การศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๓ การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชน

มาตรา ๔๓ การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนให้มี ความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับ ติดตาม การประเมินคุณภาพและ มาตรฐานการศึกษาจากรัฐ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การ ประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ

ചาตรา ๔๔ ให้สถานศึกษาเอกชนตามมาตรา ๑๘ (๒) เป็น นิติบุคคล และมีคณะกรรมการบริหารประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา เอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนครู ผู้แทนศิษย์เก่า และผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือก ประธานกรรมการและกรรมการ วาระการคำรงตำแหน่ง และการ พ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง Section 42 The Ministry shall prescribe the criteria and procedures for assessing the readiness of the local administration organizations to provide education. The Ministry shall be responsible for co-ordination and promotion of the local administration organizations' capability to provide education in line with the policies and standards required. It shall also advise on the budgetary allocations for education provided by local administration organizations.

Educational Administration and Management by the Private Sector

Part 3

Section 43 The administration and management of education by the private sector shall enjoy independence with the State being responsible for overseeing, monitoring, and assessing educational quality and standards. Private educational institutions shall follow the same rules for assessment of educational quality and standards as those for state educational institutions.

Section 44 Private education institutions referred to in section 18 (2) shall be legal entities and shall establish their own boards comprising administrators of private education institutions; authorized persons; representatives of parents; those of community organizations; those of teachers and alumni; and scholars.

The number of board members, their qualifications, criteria, nomination procedures, selection of chairperson and members, term and termination of office shall be as stipulated in the ministerial regulations.

มาตรา ๔๕ ให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับ และทุกประเภทการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด โดยรัฐต้องกำหนด นโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนใน ด้านการศึกษา

*การกำหนดนโยบายและแผนการจัดการศึกษาของรัฐของเขต พื้นที่การศึกษา หรือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คำนึงถึงผล กระทบต่อการจัดการศึกษาของเอกชน โดยให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการ เขตพื้นที่การศึกษา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับฟังความคิดเห็น ของเอกชนและประชาชนประกอบการพิจารณาด้วย

ให้สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาระดับปริญญาดำเนิน กิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็น ของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การ กำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

มาตรา ๔๖ รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลด หย่อนหรือการยกเว้นภาษี และสิทธิประโยชน์อย่างอื่นที่เป็นประโยชน์ ในทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม รวมทั้ง ส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐาน และสามารถพึ่งตนเองได้

Section 45 Private education institutions shall be authorized to provide education at all levels and of all types as stipulated by the law. Clear-cut policies and measures shall be defined by the State regarding participation of the private sector in the provision of education

*In formulating policies and implementing plans of education provided by the State, educational service areas or local administration organizations, due consideration shall be given to effects on provision of private education. The Minister or the Area Committees or the local administration organizations shall accordingly take into account views of the private sector and the public.

Private institutions providing education at the degree level shall be allowed to function with autonomy, develop their own system of administration and management, flexibility, and academic freedom and shall be under supervision of their own council in accord with the Act on Private Higher Education Institutions.

Section 46 The State shall provide support in terms of grants, tax rebates or exemptions, and other benefits to private education institutions as appropriate. It shall also provide academic support to private education institutions to reach the standards required and attain self-reliance

^{*}มาตรา ๔๕ วรรคสอง ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 🛪 แห่งพระราชบัญญัติการ ศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความที่พิมพ์ใว้แทน

^{*}The original second clause of section 45 was annulled by section 7 of the Second National Education Act B.E. 2545 (2002) and replaced by the above provision.

หมวด ่อ มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา

มาตรา ๔๗ ให้มีระบบการประกันกุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนา กุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการ ประกันกุณภาพภายใน และระบบการประกันกุณภาพภายนอก

มาตรา ๔๘ ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มี ระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกัน คุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้อง ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปี เสนอต่อหน่วย งานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำ ไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการ ประกันคุณภาพภายนอก

سر มาตรา ๔๔ ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน กุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการ ศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบ คุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความ มุ่งหมายและหลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่ กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

Chapter 6

Educational Standards and Quality Assurance

Section 47 There shall be a system of educational quality assurance to ensure improvement of educational quality and standards at all levels. Such a system shall be comprised of both internal and external quality assurance.

The system, criteria, and methods for quality assurance shall be as stipulated in the ministerial regulations.

Section 48 Parent organizations with jurisdiction over educational institutions and the institutions themselves shall establish a quality assurance system in the institutions. Internal quality assurance shall be regarded as part of educational administration which must be a continuous process. This requires preparation of annual reports to be submitted to parent organizations, agencies concerned and made available to the public for purposes of improving the educational quality and standards and providing the basis for external quality assurance.

Section 49 An Office for National Education Standards and Quality Assessment shall be established as a public organization, responsible for development of criteria and methods of external evaluation, conducting evaluation of educational achievements in order to assess the quality of institutions, bearing in mind the objectives and principles and guidelines for each level of education as stipulated in this Act.

ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่าง น้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปีนับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอ ผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

มาตรา ๕๐ ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียม เอกสารหลักฐานต่างๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ตลอดจนให้ บุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้งผู้ปกครองและผู้ที่มี ส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาให้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่พิจารณาเห็นว่า เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติภารกิจของสถานศึกษา ตามคำร้องขอของสำนักงาน รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วย งานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง ที่ทำการประเมินคุณภาพภาย นอกของสถานศึกษานั้น

มาตรา๕๑*ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษา ใดไม่ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด ให้สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมิน กุณภาพการศึกษา จัดทำข้อเสนอแนะ การปรับปรุงแก้ไข ต่อหน่วยงาน ต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ดำเนินการดังกล่าว ให้สำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษารายงานต่อคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะ กรรมการการอาชีวศึกษา หรือคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อดำเนิน การให้มีการปรับปรุงแก้ไข

All educational institutions shall receive external quality evaluation at least once every five years since the last exercise and the results of the evaluation shall be submitted to the relevant agencies and made available to the general public.

Section 50 The educational institutions shall lend co-operation in preparation of documents and evidence providing relevant information on institutions. They shall also arrange for their personnel, institutions' boards, including parents and those associated with the institutions to provide additional information considered relevant to their functioning, on the request of the Office for National Education Standards and Quality Assessment, or persons, or external agencies certified by the Office and entrusted with the task of conducting external evaluation of these institutions.

Section 51* In cases where the results of the external evaluation show that an educational institution has not reached the standards required, the Office for National Education Standards and Quality Assessment shall submit to the parent organizations recommendations on corrective measures for that institution to improve its functioning within a specific period of time. In cases where corrective measures are not implemented, the Office for National Education Standards and Quality Assessment shall submit reports to the Commission of Basic Education, the Commission of Vocational Education or the Commission of Higher Education so as to take the necessary remedial action.

^{*}มาตรา ๕๑ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน

^{*}The original section 51 was annulled by section 8 of the Second National Education Act B.E. 2545 (2002) and replaced by the above provision.

หมวด ๓ กรู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๕๒ ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและ มาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและ ประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้ง บุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการ เตรียมบุคลากรใหม่ และการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง

รัฐพึงจัดสรรงบประมาณและจัดตั้งกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ

* มาตรา ๕๓ ให้มืองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ บริหารการศึกษา มีฐานะเป็นองค์กรอิสระภายใต้ การบริหารของสภาวิชาชีพ ในกำกับของกระทรวง มีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและ เพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐาน และจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพครู ผู้บริหาร สถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา

** ให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากร ทางการศึกษาอื่น ทั้งของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ตามที่กฎหมายกำหนด

Chapter 7

Teachers, Faculty Staff, and Educational Personnel

Section 52 The Ministry shall promote development of a system for teachers and educational personnel, including production and further refinement of this category of personnel, so that teaching will be further enhanced and become a highly respected profession. The Ministry shall, in this regard, take a supervisory and co-ordinating role so that the institutions responsible for production and development of teachers, faculty staff, and educational personnel shall be ready and capable of preparing new staff and continually developing in-service personnel.

Sufficient funds shall be allocated by the State for the budget required and for establishing the Fund for Development of Teachers, Faculty Staff, and Educational Personnel.

Section 53 There shall be an Organization for Teachers, Educational Institution Administrators, and Educational Administrators. The Organization shall enjoy the status of an independent body administered by a professional council under supervision of the Ministry. The Organization shall have the powers and duties for setting professional standards; issuing and withdrawal of licenses; overseeing maintenance of professional standards and ethics; and developing of the profession of teachers, educational institution administrators, and educational administrators.

Teachers, administrators of educational institutions, educational administrators and other educational personnel of both the state and private sectors shall have professional licenses as provided by the law.

การจัดให้มืองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการ ศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการ ในการออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ให้เป็นไปตามที่ กฎหมายกำหนด

ความในวรรคสองไม่ใช้บังคับแก่บุคลากรทางการศึกษาที่ จัดการศึกษาตามอัธยาศัย สถานศึกษาตามมาตรา ๑๘ (๑) ผู้บริหาร การศึกษา ระดับเหนือเขตพื้นที่การศึกษาและวิทยากรพิเศษทางการ ศึกษา

ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่คณาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญา

มาตรา ๕๔ ให้มืองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาทั้งของหน่วยงานทางการศึกษา ในระดับสถานศึกษาของรัฐ และระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็น ข้าราชการในสังกัดองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยยึดหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การ ศึกษา และสถานศึกษา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๕๕ ให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์เกื้อกูลอื่น สำหรับข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้มีรายได้ที่เพียงพอและเหมาะสมกับฐานะ ทางสังคมและวิชาชีพ In establishing the Organization for Teachers, Educational Institution Administrators, and Educational Administrators and other educational personnel, determination of qualifications required, criteria and procedures for issuing and withdrawal of licenses shall be as stipulated by the law.

The provision in the second paragraph shall not apply to educational personnel providing informal education, educational institutions referred to in section 18 (3), administrators at the educational levels above education service areas, and specialized educational resource persons.

The provisions in this section shall not apply to the faculty staff, educational institution administrators, and educational administrators for higher education at the degree level.

Section 54 There shall be a central organization responsible for administering personnel affairs of teachers. All teachers and educational personnel of agencies at both state educational institution level and educational service area level shall enjoy the status of civil servants under jurisdiction of a central teacher civil service organization. The personnel affairs administration shall be based on the principle of decentralization to educational service areas and educational institutions as stipulated by the law.

Section 55 There shall be a law on salaries, remuneration, welfare and other benefits allowing teachers and educational personnel sufficient incomes commensurate with their social status and profession.

ให้มีกองทุนส่งเสริมครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนงานริเริ่มสร้างสรรค์ ผลงานดีเด่น และ เป็นรางวัลเชิดชูเกียรติครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๖ การผลิตและพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรทางการ ศึกษา การพัฒนา มาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ และการ บริหารงานบุคคลของข้าราชการหรือพนักงานของรัฐในสถานศึกษา ระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคล ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้ง สถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๕๗ ให้หน่วยงานทางการศึกษาระคมทรัพยากรบุคคล ในชุมชน ให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยนำประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคลดังกล่าว มาใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาและยกย่องเชิดชูผู้ที่ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษา

หมวด ๘ ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

มาตรา ๕๘ ให้มีการระคมทรัพยากรและการลงทุนค้านงบ ประมาณ การเงิน และทรัพย์สิน ทั้งจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน เอกชน องค์กรเอกชน องค์กร วิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่น และ ต่างประเทศมาใช้จัดการศึกษาดังนี้ A Fund for Promotion and Development of Teachers, Faculty Staff and Educational Personnel shall be established to be used as grants for innovations, outstanding achievements and rewards in honour of teachers, faculty staff, and teaching personnel as stipulated in the ministerial regulations.

Section 56 The production and development of faculty staff and educational personnel; development of professional standards and ethics; and personnel administration for civil servants or officials in degree-level educational institutions enjoying legal entities shall be as provided by the foundation laws of the respective institutions or other relevant laws.

Section 57 Educational agencies shall mobilize human resources in the community to participate in educational provision by contributing their experience, knowledge, expertise, and local wisdom for educational benefits. Contributions from those who promote and support educational provision shall be duly recognized.

Chapter 8

Resources and Investment for Education

Section 58 There shall be mobilization of resources and investment in terms of budgetary allocations, financial support and properties from the State; local administration organizations; individuals; families; communities; community organizations; private persons; private organizations; professional bodies; religious institutions; enterprises; other social institutions; and foreign countries, for use in the provision of education as follows:

- (๑) ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระคมทรัพยากร เพื่อ การศึกษา โดยอาจจัดเก็บภาษีเพื่อการศึกษาได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด
- (๒) ให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ระคมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยเป็นผู้จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา บริจาคทรัพย์สิน และทรัพยากรอื่นให้แก่สถานศึกษา และมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่าย ทางการศึกษาตามความเหมาะสมและความจำเป็น

ทั้งนี้ ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งเสริมและให้ แรงจูงใจในการระคมทรัพยากรคังกล่าว โดยการสนับสนุน การอุคหนุน และใช้มาตรการลคหย่อนหรือยกเว้นภาษี ตามความเหมาะสมและ ความจำเป็น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๕๕ ให้สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการ ปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของ สถานศึกษา ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุ ตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และ ที่เป็นทรัพย์สินอื่นรวมทั้งจัดหารายได้จากบริการของสถานศึกษาและ เก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ไม่ขัดหรือแย้งกับนโยบาย วัตถุประสงค์ และภารกิจหลักของสถานศึกษา

- (1) The State and local administration organizations capable of providing education shall mobilize resources for education. In so doing, they shall beauthorized to levy educational taxes as appropriate, in accord with provisions in the law.
- (2) As providers and partners in educational provision, individuals; families; communities; local administration organizations; private persons; private organizations; professional bodies; religious institutions enterprises; and other social institutions shall mobilize resources for education, donate properties and other resources to educational institutions and share educational expenditures as appropriate and necessary.

The State and local administration organizations shall encourage and provide incentives for mobilization of these resources by promoting, providing support and applying tax rebate or tax exemption measures as appropriate and necessary, in accord with provisions in the law.

Section 59 State educational institutions which are legal entities shall be empowered to take charge of oversee, maintain, utilize and earn interest from their properties, both state land as provided by the State Land Act and other properties; earn income from their services; and charge tuition fees neither contrary to nor inconsistent with their policies, objectives, and main missions.

บรรคาอสังหาริมทรัพย์ที่สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของ สถานศึกษา ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถานศึกษา

บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถานศึกษาของรัฐที่เป็น นิติบุคคล รวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการ ผิดสัญญาลาศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อทรัพย์สิน หรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ ไม่เป็นรายได้ที่ต้อง นำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมาย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

บรรคารายได้และผลประโยชน์ของสถานศึกษาของรัฐที่ไม่ เป็นนิติบุคคล รวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิด จากการผิดสัญญาลาศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อ ทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณให้สถานศึกษา สามารถจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้นๆ ได้ ตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๖๐ ให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาใน ฐานะที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ โดยจัดสรร เป็นเงินงบประมาณเพื่อการศึกษา ดังนี้

(๑) จั<mark>ดสรรเงินอุคหนุนทั่วไป</mark>เป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสม แก่ผู้เรียนการศึกษาภาคบังคับ และการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดโดยรัฐและ เอกชนให้เท่าเทียมกัน Immovable properties of state educational institutions which are legal entities acquired through donation or purchase or in exchange for their income shall not be regarded as state land, and the institutions shall have the right of ownership.

Income and interest of educational institutions which are legal entities; interest from the state land; indemnities from violation of study leave; and those from violation of contracts for purchasing properties or hiring of work using budgetary allocations shall not be income to be submitted to the Ministry of Finance as stipulated by the Treasury Reserve Act and the Budgetary Procedure Act.

Income and interest of educational institutions which are not legal entities, interest from state land, indemnities from violation of study leave, and those from violation of contracts for purchasing properties or hiring of work using budgetary allocations shall be utilized by educational institutions in their educational provision as stipulated by the rules of the Ministry of Finance.

Section 60 The State shall be responsible for the following:

(1) Distribution of general subsidies for per head expenditure commensurate with the needs of those receiving compulsory and basic education provided by the State and the private sector. These grants shall be distributed on an equal basis.

- (๒) จัดสรรทุนการศึกษาในรูปของกองทุนกู้ยืมให้แก่ผู้เรียน ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย ตามความเหมาะสมและความจำเป็น
- (๑) จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็น พิเศษให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความจำเป็นในการจัดการศึกษา สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการเป็นพิเศษแต่ละกลุ่มตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ โดยคำนึงถึงความเสมอภาค ในโอกาส ทางการศึกษาและความเป็นธรรม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๔) จัดสรรงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการ และงบลงทุน ให้สถานศึกษาของรัฐตามนโยบาย แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติและ ภารกิจของสถานศึกษา โดยให้มีอิสระในการบริหารงบประมาณและ ทรัพยากรทางการศึกษา ทั้งนี้ ให้ดำนึงถึงคุณภาพและความเสมอภาค ในโอกาสทางการศึกษา
- (๕) จัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้สถาน ศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล และเป็นสถานศึกษา ในกำกับของรัฐหรือองค์การมหาชน
- (๖) จัดสรรกองทุนกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำให้สถานศึกษาเอกชน เพื่อ ให้พึ่งตนเองได้
 - (๗) จัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาการศึกษาของรัฐและเอกชน

- (2) Distribution of grants in terms of loans for those from low-income families, as appropriate and necessary.
- (3) Distribution of budgetary allocations and other special educational resources suitable and in line with the requirements for educational provision for each group of persons with special needs referred to in the second, third and fourth paragraphs of section 10. In so doing, consideration shall be given to equality of educational opportunity and justice in accord with the criteria and procedures stipulated in the ministerial regulations.
- (4) Distribution of budgetary allocations for operating and capital costs of educational institutions in accord with the policies, the National Education Development Plan, and the missions of the respective institutions, which shall beallowed freedom in utilization of the allocations and educational resources. In so doing, consideration shall be given to quality and equality of educational opportunity.
- (5) Distribution of budgetary allocations as general subsidies for state degree-level institutions which are legal entities and are state-supervised or public organizations.
- (6) Distribution of low-interest loans to private educational institutions for eventual self-reliance.
- (7) Establishment of the State and Private Education Development Fund.

มาตรา ๖๑ ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาที่จัดโดยบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ตามความเหมาะสมและ ความจำเป็น

มาตรา ๖๒ ให้มีระบบการตรวจสอบ ติดตามและประเมิน ประสิทธิภาพและประสิทธิผล การใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับหลักการศึกษา แนวการจัดการศึกษาและคุณภาพ มาตรฐานการศึกษา โดยหน่วยงานภายในและหน่วยงานของรัฐที่มี หน้าที่ตรวจสอบภายนอก

หลักเกณฑ์ และวิธีการในการตรวจสอบ ติดตามและการ ประเมิน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ธ

เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรา ๖๓ รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำและโครงสร้าง
พื้นฐานอื่นที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์
วิทยุโทรคมนาคม และการสื่อสารในรูปอื่น เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับ
การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัชยาศัย
การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมตามความจำเป็น

Section 61 The State shall distribute subsidies for education provided by individuals, families, communities, community organizations, private organizations, professional bodies, religious institutions, enterprises, and other social institutions as appropriate and necessary.

Section 62 There shall be a system for auditing, following-up and evaluation, by internal units and state agencies responsible for external auditing, of efficiency and effectiveness in utilization of educational budgetary allocations in line with the Principles of Education, National Educational Guidelines and the educational quality and standards required.

The criteria and procedures for the auditing, follow-up, and evaluation as prescribed in the ministerial regulations shall be observed.

Chapter 9

Technologies for Education

Section 63 The State shall distribute frequencies, signal transmission devices, and other infrastructure necessary for radio broadcasting, television, telecommunication radio, and other media of communication for use in provision of formal, non-formal, and informal education and enhancement of religious, artistic, and cultural affairs as necessary.

มาตรา ๖๔ รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิต และ พัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสคุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเร่งรัคพัฒนาขีคความสามารถ ในการผลิต จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิต และมีการให้แรงจูงใจแก่ ผู้ผลิต และพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา ทั้งนี้ โดยเปิดให้มีการแข่งขัน โดยเสรือย่างเป็นธรรม

มาตรา ๖๕ ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งค้านผู้ผลิต และผู้ใช้ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะ ในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพ และ ประสิทธิภาพ

มาตรา ๖๖ ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถ ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ทำได้ เพื่อให้มีความรู้ และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหา ความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรา ๖๗ รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา การผลิต และการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่ คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย

Section 64 The State shall promote and support the production and refinement of textbooks, reference books, academic books, publications, materials, and other technologies for education through acceleration of production capacity; provision of financial subsidy for production and incentives for producers; and development of technologies for education. In so doing, fair competition shall be ensured.

Section 65 Steps shall be taken for personnel development for both producers and users of technologies for education so that they shall have the knowledge, capabilities, and skills required for the production and utilization of appropriate, high-quality, and efficient technologies.

Section 66 Learners shall have the right to develop their capabilities for utilization of technologies for education as soon as feasible so that they shall have sufficient knowledge and skills in using these technologies for acquiring knowledge themselves on a continual lifelong basis.

Section 67 The State shall promote research and development; production and refinement of technologies for education; as well as following-up, checking, and evaluating their use to ensure cost-effective and appropriate application to the learning process of the Thai people.

มาตรา ๖๘ ให้มีการระดมทุน เพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนา เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจากเงินอุดหนุนของรัฐ ค่าสัมปทาน และ ผลกำไรที่ได้จากการดำเนินกิจการด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยี สารสนแทศและโทรคมนาคมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชน รวมทั้งให้มีการลดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษ ในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวเพื่อการพัฒนาคนและสังคม

หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการผลิต การวิจัย และการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง

มาตรา ๖๔ รัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พิจารณา เสนอนโยบาย แผน ส่งเสริม และประสานการวิจัย การพัฒนาและ การใช้ รวมทั้งการประเมินคุณภาพ และประสิทธิภาพของการผลิต และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

บทเฉพาะกาล

มาตรา 亡 บรรคาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งเกี่ยวกับการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ที่ใช้ บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป จนกว่าจะได้มีการคำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามบทบัญญัติแห่งพระ ราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

Section 68 Financial resources shall be mobilized for the establishment of the Technology for Education Development Fund. These resources shall include state subsidies, concession fees and profits from enterprises relating to mass media and information, and communication technologies from all sectors concerned, namely, state sector, private sector, and other public organizations. Special fees shall be charged for the application of these technologies for human and social development.

The criteria and procedures for distribution of the Fund for the production, research and development of technologies for education shall be as prescribed in the ministerial regulations.

Section 69 The State shall establish a central unit responsible for proposing policies, plans, promotion and coordination of research, development and utilization of technologies for education, including matters relating to evaluation of the quality and efficiency of the production and application of the technologies for education.

Transitory Provisions

Section 70 All legislations, rules, regulations, statutes, announcements, and orders pertaining to education, religion, art, and culture applicable on the enactment date of this Act shall continue to be in force until the necessary amendments in line with this Act have been made, which shall not exceed five years after the enactment date.

มาตรา 🚓 ให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานการศึกษา และ สถานศึกษาที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงมีฐานะและ อำนาจหน้าที่เช่นเดิม จนกว่าจะได้มีการจัดระบบการบริหารและการ จัดการศึกษาตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินสามปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๒ ในวาระเริ่มแรก มิให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับ จนกว่าจะมีการคำเนินการ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติคังกล่าว ซึ่งต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยใช้บังคับ

ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนิน การออกกฎกระทรวง ตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง และวรรคสี่ ให้แล้วเสร็จ ภายในหกปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้กระทรวง จัดให้มีการประเมินผลภายนอกครั้งแรกของสถานศึกษาทุกแห่ง

มาตรา ๑๓ ในวาระเริ่มแรก มิให้นำบทบัญญัติในหมวด ๕ การบริหารและการจัดการศึกษา และหมวด ๑ ครู คณาจารย์ และ บุคลากรทางการศึกษา มาใช้บังคับจนกว่าจะได้มีการดำเนินการให้เป็น ไปตามบทบัญญัติในหมวดดังกล่าว รวมทั้งการแก้ไขปรับปรุง พระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๔๘๘ และพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

Section 71 The ministries, bureaus, departments, educational agencies, and institutions in existence on the enactment date of this Act shall enjoy the same status and shall have the same powers and duties until the educational administration and management as provided by this Act have been in place, which shall not exceed three years after the enactment date of this Act.

Section 72 At the initial stage, the provisions in the first paragraph of section 10 and section 17 shall not apply until the necessary actions in line with these provisions have been taken, which shall not exceed five years after the promulgation date of the Constitution of the Kingdom of Thailand.

Within one year of the enactment date of this Act, the ministerial regulations referred to in the second and fourth paragraphs of section 16 shall be in force. Within six years of the enactment date of this Act, the Ministry shall have completed the first round of external evaluation of all educational institutions.

Section 73 At the initial stage, provisions in Chapter 5: Educational Administration and Management and Chapter 7: Teachers, Faculty Staff and Educational Personnel shall not apply until the necessary actions in line with these provisions have been taken. These actions include amendment of the Teachers' Act of 1945 and the Teacher Civil Service Act of 1980, which shall not exceed three years after the enactment date of this Act.

มาตรา ๗๔ ในวาระเริ่มแรกที่การจัดตั้งกระทรวงยังไม่แล้วเสร็จ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรี ว่าการทบวงมหาวิทยาลัย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มี อำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

* เพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่ต้องดำเนิน การก่อนที่การจัดระบบบริหารการศึกษาตามหมวด & ของพระราช บัญญัตินี้จะแล้วเสร็จ ให้กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย และคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ทำหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗๕ ให้จัดตั้งสำนักงานปฏิรูปการศึกษา ซึ่งเป็นองค์การ มหาชนเฉพาะกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความใน กฎหมายว่าด้วยองค์การมหาชนเพื่อทำหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอการจัดโครงสร้าง องค์กร การแบ่งส่วนงานตามที่ บัญญัติไว้ในหมวด ๕ ของพระราชบัญญัตินี้
- (๒) เสนอการจัดระบบครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการ ศึกษาตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗ ของพระราชบัญญัตินี้

*มาตรา ๗๔ วรรคสอง ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน Section 74 At the initial stage pending the establishment of the Ministry, the Prime Minister, the Minister of Education, and the Minister of University Affairs shall oversee the application of this Act; and shall have the powers to issue ministerial rules, regulations and announcements as provided by this Act, as related to their respective powers and duties.

* Necessary actions shall be required regarding provisions in Chapter 5 of this Act relating to educational administration. Before the necessary actions are completed, the Ministry of Education, the Ministry of University Affairs and the National Education Commission shall carry out the tasks in their respective responsibilities.

Section 75 An Education Reform Office shall be established as an ad hoc public organization by virtue of a royal decree as provided by the Public Organizations Act. Taking public views into consideration, the Office shall:

- (1) propose the structures, organs and division of responsibilities as provided in Chapter 5 of this Act;
- (2) propose systems of teachers, faculty staff, and educational personnel as provided in Chapter 7 of this Act;

^{*}The original second clause of section 74 was annulled by section 9 of the Second National Education Act B.E. 2545 (2002) and replaced by the above provision.

- (๓) เสนอการจัดระบบทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา ตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๘ ของพระราชบัญญัตินี้
- (๔) เสนอแนะเกี่ยวกับการร่างกฎหมายเพื่อรองรับการดำเนินการ ตาม (๑) (๒) และ (๑) ต่อคณะรัฐมนตรี
- (๕) เสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ข้อ บังคับ ระเบียบ และคำสั่งที่บังคับใช้อยู่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการ คำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ ต่อคณะรัฐมนตรี
- (๖) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยองค์การ มหาชน

ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความคิดเห็นของประชาชนประกอบด้วย

พาตรา 🚓 ให้มีคณะกรรมการบริหารสำนักงานปฏิรูปการ ศึกษาจำนวนเก้าคน ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการ ซึ่ง คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์และ มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา การบริหารรัฐกิจ การบริหาร งานบุคคล การงบประมาณการเงินและการคลัง กฎหมายมหาชน และกฎหมายการศึกษา ทั้งนี้ จะต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมิใช่ข้าราชการ หรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐรวมอยู่ด้วย ไม่น้อยกว่าสามคน

ให้คณะกรรมการบริหารมีอำนาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็น ที่ปรึกษา และแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามที่ คณะกรรมการบริหารมอบหมายได้

- (3) propose mobilization of educational resources and investment as provided in Chapter 8 of this Act;
- (4) submit proposals to the Council of Ministers regarding the necessary bills for actions required in (1), (2) and (3);
- (5) submit to the Council of Ministers proposals regarding amendments to legislations, rules, regulations, statutes and orders in force to meet the requirements in (1), (2) and (3) in accord with this Act;
- (6) carry out other functions as provided by the Public Organizations Act.

Section 76 There shall be established a nine-member Executive Committee of the Education Reform Office, comprised of a chairperson and members, appointed by the Council of Ministers from among those with knowledge, capability, experience and expertise in educational administration; state affairs administration; personnel administration; budgetary, monetary, and financial systems; public laws; and educational laws. The Executive Committee shall include not less than three scholars who are neither civil servants nor officials of state agencies.

The Executive Committee shall be authorized to appoint scholars as its advisers and appoint sub-committees to carry out the tasks it has assigned.

ให้เลขาธิการสำนักงานปฏิรูปการศึกษา เป็นกรรมการ และ เลขานุการของคณะกรรมการบริหาร และบริหารกิจการของสำนักงาน ปฏิรูปการศึกษาภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการบริหาร

คณะกรรมการบริหารและเลขาชิการมีวาระการดำรงตำแหน่ง วาระเดียวเป็นเวลาสามปี เมื่อครบวาระแล้วให้ยุบเลิกตำแหน่งและ สำนักงานปฏิรูปการศึกษา

มาตรา ๑๐ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการบริหาร สำนักงานปฏิรูปการศึกษาคณะหนึ่งจำนวนสิบห้าคน ทำหน้าที่คัดเลือก บุคคลที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นคณะกรรมการบริหารจำนวน สองเท่าของจำนวนประธานและกรรมการบริหาร เพื่อเสนอคณะ รัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้งประกอบด้วย

- (๑) ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวนห้าคน ได้แก่ ปลัด กระทรวงศึกษาธิการ ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เลขาธิการคณะกรรมการ กฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และผู้อำนวยการ สำนักงบประมาณ
- (๒) อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนที่เป็น นิติบุคคล ซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนสองคน และคณบดีคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ หรือการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนที่มีการสอนระดับ ปริญญาในสาขาวิชาครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ หรือการศึกษา ซึ่งคัดเลือก กันเองจำนวนสามคน ในจำนวนนี้จะต้องเป็นคณบดีคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ หรือการศึกษาจากมหาวิทยาลัยของรัฐ ไม่น้อยกว่าหนึ่งคน

The Secretary-General of the Education Reform Office shall serve as member and secretary of the Executive Committee, which shall supervise the Secretary-General in the administration of the Office.

The Executive Committee and the Secretary-General shall have a single term of office of three years, at the end of which their tenures shall be terminated and the Education Reform Office shall be dissolved.

Section 77 There shall be established a fifteen-member Nominations Committee for the Executive Committee of the Education Reform Office. The Nominations Committee shall propose twice the number of the chairperson and members of the Executive Committee from among those qualified for submission to the Council of Ministers for appointment. The Nominations Committee shall comprise:

- (1) Five representatives of the agencies concerned, namely: Permanent Secretary for Education, Permanent Secretary for University Affairs, Secretary-General of the Council of State, Secretary-General of the National Education Commission and Director of the Budget Bureau.
- (2) Two members elected among rectors of state or private higher education institutions which are legal entities; three members elected among deans of faculties of pedagogy, educational science, or education of both state and private universities offering master's degree courses in pedagogy, education science, or education. The three members shall include at least a dean of the faculty of pedagogy, education science, or education of a state university.

(๑) ผู้แทนสมาคมวิชาการ หรือวิชาชีพด้านการศึกษาที่เป็น นิติบุคคล ซึ่งคัดเลือกกันเอง จำนวนห้าคน

ให้คณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่ง เป็น ประธานกรรมการ และเลือกกรรมการสรรหาอีกคนหนึ่ง เป็นเลขานุการ คณะกรรมการสรรหา

มาตรา ๗๘ ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราช กฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานปฏิรูปการศึกษา และมีอำนาจกำกับดูแลกิจการ ของสำนักงานตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยองค์การมูหาชน

นอกจากที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ พระราช กฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานปฏิรูปการศึกษา อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) องค์ประกอบ อำนาจหน้าที่ และวาระการคำรงตำแหน่ง ของคณะกรรมการบริหาร ตามมาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๖

(๒) องค์ประกอบ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหา หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา และการเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร ตามมาตรา ๗๗

(๑) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามรวมทั้งการพ้นจากตำแหน่ง ของคณะกรรมการบริหาร เลขาชิการ และเจ้าหน้าที่

(๔) ทุน รายได้ งบประมาณ และทรัพย์สิน

(๕) การบริหารงานบุคคล สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์อื่น

(b) การกำกับดูแล การตรวจสอบ และการประเมินผลงาน

(๗) การยุบเลิก

(๘) ข้อกำหนดอื่น ๆ อันจำเป็นเพื่อให้กิจการคำเนินไปได้ โดยเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

(3) Five members elected among representatives of academic or professional associations in the field of education which are legal entities.

The Nominations Committee shall elect one of its members as chairperson and another as secretary of the Committee.

Section 78 The Prime Minister shall oversee the enactment of the royal decree establishing the Education Reform Office and shall have the powers to oversee the functioning of the Office as provided by the Public Organizations Act.

Other than the provisions in this Act, the royal decree establishing the Education Reform Office shall include at least the following:

- Composition, powers, and duties and term of office of the Executive Committee referred to in sections 75 and 76;
- (2) Composition, powers, and duties of the Nominations Committee, criteria, nomination procedures, and proposal for appointment of the Executive Committee referred to in section 77;
- (3) Qualifications and restrictions including termination of Office of the Executive Committee, the Secretary-General and staff;
- (4) Capital fund, income, budget, and properties;
- (5) Personnel administration, welfare, and other benefits;
- (6) Supervision, inspection, and evaluation of achievements;
- (7) Dissolution; and
- (8) Other provisions necessary for the smooth and efficient functioning of the Office.

Countersigned by:

Chuan Leekpai

Prime Minister

หมายเหตุ - พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๗๔ ก
วันที่ ๑៩ สิงหาคม ๒๕๔๒

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือโดยที่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษาอบรม และสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้อง กับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และ ปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สนับสนุนการ ค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่างๆ เร่งรัดการศึกษาวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครูและส่งเสริม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ รวมทั้งในการจัดการ ศึกษาของรัฐ ให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองท้องถิ่นและ เอกชน ตามที่กฎหมายบัญญัติและให้ความคุ้มครองการจัดการศึกษา อบรมขององค์กรวิชาชีพและเอกชนภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ ดังนั้นจึงสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ เพื่อเป็นกฎหมาย แม่บทในการบริหารและจัดการศึกษาอบรมให้สอดคล้องกับบทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยคั้งกล่าว จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

Note: National Education Act B.E. 2542 (1999) Proclaimed in the Government Gazette, Volume 116, Section 74a, on August 19, 1999

The rationale for the promulgation of this Act is the stipulation in the Constitution of the Kingdom of Thailand that the State shall provide education and training for creation of knowledge and morality. The private sector shall also be encouraged to participate in the provision of education and training. The Constitution thus demands that the enactment of the National Education Act is imperative. It requires improvement in the provision of education consistent with economic and social changes; providing knowledge and inculcating sound awareness of politics and a democratic system of government under a constitutional monarchy; promoting research in various disciplines; accelerating the application of education, science, and technology for national development; promoting the teaching profession; and encouraging the revival of wisdom, art, and culture of the nation. In the provision of education, due consideration shall be given by the State to the participation of local administration organizations and the private sector as provided by the law and the protection of providing education and training by professional bodies and the private sector under state supervision. There should therefore be a National Education Act to serve as the fundamental law for the administration and provision of education and training in accord with the provisions in the Constitution. It has, thus, become necessary to promulgate this Act.

หมายเหตุ - พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑៩ ตอนที่ ๑๒๓ ก วันที่ ๑៩ ชันวาคม ๒๕๔๕

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจาก รัฐบาลมีนโยบายปฏิรูประบบราชการ โดยให้แยกภารกิจเกี่ยวกับงาน ด้านศิลปะและวัฒนธรรมไปจัดตั้งเป็นกระทรวงวัฒนธรรม และโดยที่ เป็นการสมควรปรับปรุงการบริหารและจัดการศึกษาของเขตพื้นที่ การศึกษา ประกอบกับสมควรให้มีคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทำ หน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐาน และหลักสูตร การอาชีวศึกษาทุกระดับที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ สนับสนุนทรัพยากร ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการ อาชีวศึกษาด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

Note: Second National Education Act B.E. 2545 (2002)

Proclaimed in the Government Gazette, Volume 119, Section 123a, on December 19,2002

The rationale for the promulgation of this Act is the governmental policy on bureaucratic reform following which the tasks related to artistic and cultural affairs are assigned to the newly established Ministry of Culture. Furthermore, it has been deemed appropriate to streamline the administration and management of education in the educational service areas. Besides, it has been considered desirable to establish the Commission of Vocational Education responsible for proposing policies, development plans, standards and core curricula for all levels of vocational education, which meet the needs specified in the National Economic and Social Development Plan and the National Scheme of Education; mobilization of resources; monitoring; inspection; and also evaluation of the provision of vocational education. It has thus, become necessary to promulgate this Act.

Advisers on Translation

Assoc. Prof. Tongthong Chandransu

secretary -General

The Education Council

Mr. Nopporn Suwanruji

Deputy Secretary-General

The Education Council

Dr. Gerald W. Fry

Professor of International

Intercultural Education

University of Minnesota U.S.A

Translated by

Ms.Srinoi Povatong

Published by

Office of the Education Council

99/20 Sukhothai Road

Dusit, Bangkok 10300,

THAILAND

Tel. (662) 668-7123 ext. 1114

Fax (662) 243-2775

E-mail Address: sydmap4@onec.go.th

Internet: http://www.onec.go.th

Printed by

VTC Communication Limited Partnership

32/99 Ramindra 65 Rard ThaRalng

Bangkhen Bangkok 10300,

Tel. 02 509 -4499 Fax. 02 509 -4546